

מג"א היא חברת בני אהרון רובינשטיין — מרדכי, גיורא ואמנון. י"ר היא חברת בני אברהם רובינשטיין — יואב, נורית ורמי

שהוא רוצה או כסף מוזמן או את המ"ניות כולן בחברה אחת, כדי שתהיה לו שליטה עליה. אבל הם אנסו אותו לקבל מניות בחברות השונות. ובהסכם שעשו, לא רק שהתירו לו למכור את מניותיו, אלא אפילו לא השאירו לעצ"מם את זכות-הסירוב הראשון. אפילו אני, שאני לא פרופסור למישפטים, לא הייתי כותב הסכם כזה. הייתי משאיר לי את זכות-הסירוב הראשון," אומר יואב. ואז פנה מוטי לדורו ומכר לו את חלקו כמניות.

כתוב שאם אמנון יחזור לעבוד באופן מלא, הוא יקבל את המשכורת והיא תפרוש מהחברה. ציפו אז מאמנון שיבוא ויתפוס פיקוד, אבל הוא לא השתלב בעניינים. זה לא מספיק להיות פרופסור כדי להיות איש-עסקים טוב. בעיקר בקב"ל לנות, שזה מיקצוע שאומרים עליו, כי כל מי שעוסק בו גומר עם התקף-לב. "אבי ודודי הם אנשים יחידים-סגולה, להם היו התכונות הדרושות למיקצוע. הם יכולים לחשב בראש יותר מהר ממחשב. הם יכולים להחליט מייד, והם גם יודעים לצעוק כשצריך. אף אחד

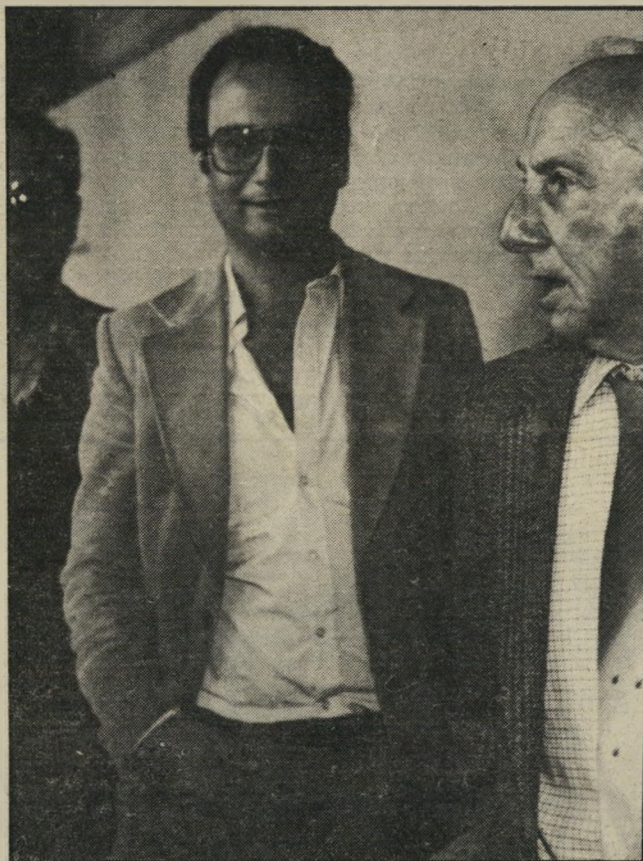
בשנת 1981 החלט לצאת לבורסה. אהרון עדיין ראה באמנון את יורשו, למרות שהוא כבר היה רובו ככולו בפוליטיקה. אבל אמנון הבטיח לאבי ולאביו פעמיים, כי הוא יפרוש מפר ליטיקה ויחזור לעבוד בחברה. פעם אחת, לפני הבחירות של 1981, אמר, כי אם לא יצליח לזכות כשיבכה מנראטים בכנסת, הוא יפרוש ויחזור לחברה, ופעם שניה אמר, כי לא ירוץ לקרנציה נוספת. אבל הוא לא קיים את הבט"חותיו, אלא נשאר בכנסת וגם הפך שר, מספר יואב.

יצאה לבורסה היא רבר המצריך זמן רב. בינתיים, בשנת 1982, פרשו מוטי ויואב מניהול החברה ועברו לע"כוד בעסקים פרטיים שלהם. במקומם בא אמנון לעבוד באופן חלקי בחברת רובינשטיין. הוא החליף את יואב, בעיקר במכירות ופירסום. אמנון גם טיפל ביציאה לבורסה, יחד עם אביו ודודו.

באותה תקופה כולם חשבו שאמנון יבוא לעבוד ויצליח מאוד, והוא יהיה

ואת בובי

יואב, בן אברהם רובינשטיין
עניו ומעט ביישן

נחתם הסכם נוסף, ובו הוסכם כי רוני תקבל שני שלישי מסכום הבנוס שי קיבלו האחרים. רוני לא נכללה בחוזה המקורי, מכיוון שהיא לא עבדה בתפי קיד ניהולי, מסביר יואב. רוני עבדה כיועצת מישפטית פנימית, ואילו אנד"נו עברנו בתפקידי ניהול. רמי וגיורא היו מנהלי-ביצוע. מוטי עסק בהשק"עות וניהול פיננסי, ואני (יואב) בעיקר בשיווק ומכירות."

מלבד הסיכוסוכים הכספיים התגלעו גם חילוקי-דעות במישפחה באשר ל"דרך ניהולה של החברה. יואב ומוטי רצו להפוך את החברה לעסק הפועל בחברה ציבורית, שנראשו עומד מנהל אחד, המחליט בעצמו ויוזם פעולות. ואילו אמנון רצה להמשיך את החברה כמתכונת מישפחתית: להתייעץ על כל דבר עם האחרים, ולא לתת לאדם אחד סמכויות נרחבות מדי.

"זה הביא לכך שהיינו מבזבזים שעות של ישיבות וויכוחים על שט"רות קטנוניות. אני זוכר שפעם ישבנו אולי 13 שעות על השאלה אם לקנות מכונית למנהל-עבודה, או לא," מספר יואב.

כך נוצרו בחברה ירדיוות וירי"בויות, שחצו את הקו המישפחתי. מוטי התקרב מאוד לבן-דודו, יואב. היו להם דיעות זהות על ענייני-עסקים.

יחסיו של מוטי עם מישפחתו הגיעו לנקודה שבה החליט, כי הוא רוצה לפרוש מעבודתו בחברה ולפתוח לעצמו עסק עצמאי. הוא דרש מאביו לקנות ממנו את מניותיו בחברת ר"בנינשטיין, כדי שיהיה לו כסף להתחיל עסקים משלו. אהרון הסכים ועשה הסכם ככתב עם בנו מוטי, שבו הסכים לקנות במוזמן את מניותיו של מוטי בתוך שלוש שנים.

גם יואב החליט ללכת ברכבו של מוטי ולפרוש לעסק משלו. אבל אביו אמר לו, כי לא יוכל להתחייב לקנות ממנו את מניותיו, מכיוון שלדעתו לא יוכל לאסוף כלייך הרבה כסף מוזמן. הרבה עורכרדין ויועצת פיננסים שותפו בנסיגות לחלק את הרכוש לבנים הפורשים, מבלי לשלם על כך

רוני, אשת אמנון רובינשטיין
קיבלה את המשכורת

מאיתנו, בני הדור השני, לא נתברך בתכונות אלה," אומר יואב. בתצהיר, שהוגש עליידי אהרון רובינשטיין לבית-המישפט, הוא מאשים את אחיו, אברהם, כי לפני היציאה לבורסה פעל דרך אנשי-קש להגדיל באופן משמעותי את חלקו בחברת רובינשטיין. הוא גם מאשים אותו, כי קשר עם מוטי בהסתר לקנות את מניותיו, וכי עשה יד אחת עם קבוצת ריגריפילץ, כדי להשתלט על חברת רובינשטיין.

זה בכלל היה בלתי-אפשרי לתכנן דבר כזה," אומר יואב. "לא יכולנו לדעת בראש כמה מניות יקנה הציבור מההנפקה לשוק, ולכן אי-אפשר היה לתכנן השתלטות על החברה." יואב מגלה מדוע החליט מוטי, בן-הדוד, לערוק ברגע האחרון ממחנה אברהם למחנה השני ולמכור את מניותיו למישפחת דודו:

"כמו שאבי אמר, הם לא הצליחו לאגור מספיק כסף מוזמן כדי לשלם למוטי את חלקו עלי-פי ההסכם, ואז, שבוע לפני ההנפקה בבורסה הם באו אליו ואמרו לו: כסף לא תראה, והציעו לתת לו מניות. מוטי התחמם ואמר,

דודו, מצא אהרון רובינשטיין, כי איכר את השליטה בחברת רובינשטיין. אז מה קרה? אנחנו גנבנו ממנו משהו? אהרון רוצים את רעת החברה? שואל יואב. הוא בטוח כי גם בצורה זו תתנהל החברה בדרך הטובה ביותר ותישא רווחים עבור כולם. נותרה, כמובן, החקירה הנערכת בבורסה למניות-יערך, שבה חוקרים באם לא נעברו עבירות שונות בעת יציאתה של חברת רובינשטיין לשוק. שני הצדדים חושבים כי למרות הפניה לבית-המישפט יסתיים העניין בפשרה מישפחתית. אני לא מאמין שאהרון, שהוא בן 79 ולא כמצב טוב, יעלה על דוכן-העדים ויחקר חקירה נגדית במשך שעות עליידי עורך-הדין שלו," אומר יואב.

כינתיים התערערו היחסים בין ה"מישפחות ללא תקנה. אין מרבדים זה עם זה, הרגשות גואים ורוני רובינישטיין, שנתבקשה עליידי העולם הזה להגיב על דברי בן-הדוד, אמרה: תכ"תבו מה שאמר לכם יואב. אני רק מב"קשת שתכתבו, כי אני מעדיפה בשלב זה שלא להגיב, מפני שכל העניין עומד כרגע לפני בית-המישפט."

אילנה אלון